

ପ୍ରସ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରୀମାତ୍ର ପ୍ରତି

ଶାୟଥ ମୁହାମ୍ମଦ ଆଜୀମ ହାସିଲପୁରୀ ହାଫି.

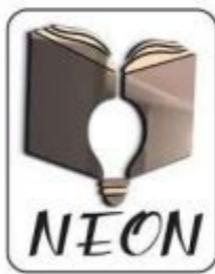
ଭାଷାନ୍ତର :
ମୁଫତି ମୁସ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ

ଅଭେଦପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ

ବ୍ରିଯାମନ୍ତାନ ପ୍ରମାଣ ସାହିତ୍ୟ

ମୂଳ ଲେଖକ: ଶାଯଥ ମୁହାମ୍ମଦ ଆଜିମ ହାସିଲପୁରୀ ହାଫିଁ.
ଭାଷାନ୍ତର: ମୁଫତି ମୁନ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ

ନିୟନ ପାବଲିକେଶନ

সূচিপত্র

০১.	হয়রত আদমের আ, নিজের পুত্রকে উপদেশ	১৬
০২.	সাইয়িদুনা নৃহ আ, এ শীয় পুত্রের প্রতি উপদেশ	১৭
০৩.	হয়রত ইবরাহীম আলাইহিস সালামের সন্তানদের উপদেশ	১৮
০৪.	হয়রত ইয়াকুব আ, এর সন্তানদের প্রতি উপদেশ	১৯
০৫.	সাইয়িদুনা উমর বিন আবু সালামা রা, এর প্রতি রসুল সা, এর উপদেশ	২১
০৬.	সাইয়িদুনা আন্দুল্লাহ বিন আব্বাস রা, এর প্রতি রসুল সা, এর উপদেশ	২২
০৭.	সাইয়িদুনা আন্দুল্লাহ বিন উমর রা, এর প্রতি নবীজি সা, এর উপদেশ	২৪
০৮.	সাইয়িদুনা আলী রা, এর প্রতি নবীজি সা, এর উপদেশ	২৫
০৯.	সাইয়িদুনা আনাস রা, এর প্রতি নবী করিম সা, এর উপদেশ	২৬
১০.	সাইয়িদুনা উমে সুলাইম রা, এর নিজ সন্তানের প্রতি উপদেশ	২৭
১১.	সাইয়িদুনা মুআয় বিন জাবাল রা, এর নিজ শোলামের প্রতি উপদেশ	২৮
১২.	সাইয়িদুনা আবু দারদা রা, এর নিজ সন্তানের প্রতি উপদেশ	২৯
১৩.	সুলাইমান রা, এর নিজ সন্তানের প্রতি উপদেশ	২৯
১৪.	সুলাইমান বিন দাউদ রাহ, এর নিজ সন্তানের প্রতি উপদেশ	৩০
১৫.	বাচ্চাদের জন্য ইমাম গাজালী রহ, এর উপদেশ	৩১
১৬.	নিজ সন্তানদের প্রতি লুকমান হাকিমের উপদেশমালা	৩২
১৭.	হে পুত্র, শিরক করো না	৩৪
১৮.	পিতা মাতার সাথে সম্মতিহার করো	৩৬
১৯.	হে ছেলে! মনে রেখ, আল্লাহ সর্বকিছু জানেন	৩৯
২০.	হে ছেলে! নামাজের প্রতি যত্নবাল হও	৪০
২১.	সৎ কাজের আদেশ দাও, অসৎ কাজ থেকে নিষেধ কর	৪১
২২.	হে ছেলে! বিপদে দৈর্ঘ্য ধারণ কর	৪৩
২৩.	মানুষের সাথে হাসিমুথে সাক্ষাৎ করা	৪৪
২৪.	হে ছেলে! কথনে অহংকার করো না	৪৫
২৫.	হে ছেলে, সর্বদা মধ্যপদ্ধা অবলম্বন করবে	৪৬
২৬.	হে ছেলে! উচ্চ স্থরে কথা বলবে না	৪৭
২৭.	হে ছেলে! সর্বদা আল্লাহর কাছে তওরা কর	৪৮

২৮.	হে ছেলে! উন্মত সঙ্গী গ্রহণ কর	৪৯
২৯.	সর্বদা আত্মাহার উপর ভরদা রাখ	৫১
৩০.	প্রিয় সন্তান! সুস্থিতার চেয়ে শ্রেষ্ঠ কোন নেয়ামত নেই	৫২
৩১.	হে ছেলে! প্রতিবেশীদের সাথে সম্বুদ্ধহার কর	৫৩
৩২.	হে ছেলে! মূর্খদের এড়িয়ে চলো	৫৪
৩৩.	হে ছেলে! মানুষকে বন্ধু করো শক্ত করো না	৫৪
৩৪.	হে ছেলে! কখনো মিথ্যা বলো না	৫৫
৩৫.	হে ছেলে! জ্ঞানায়র নামাজ হলে উপস্থিত থেকো	৫৬
৩৬.	হে ছেলে! একেবারে উদ্দর পূর্তি করে থেয়ো না	৫৭
৩৭.	হে ছেলে! মেজাজ স্থাভাবিক ও নিয়ন্ত্রনে রেখো	৫৮
৩৮.	হে ছেলে! আলেম-গুলাম ও বিজ্ঞানদের মজলিসে উঠাবসা করো	৫৮
৩৯.	হে ছেলে! জৰানকে নিয়ন্ত্রনে রাখো	৫৯
৪০.	হে ছেলে! তোমার আমলকে গৌকিকতা থেকে পৰিত্র রাখো	৫৯

ପ୍ରାରମ୍ଭିକା

ବିଦମିତ୍ରାହିର ରହମାନିର ରହୀମ

ପିତା-ମାତାର ପ୍ରତି ଆବେଦନ

ମହାନ ଆହ୍ଲାହ ତା'ଆଲାର ବାଣୀ-

“ହେ ମୁ’ମିନଗମ! ତୋମରା ନିଜେଦେଇକେ ଏବଂ ତୋମାଦେଇ ପରିବାର-ପରିଜନକେ ଦୋଜିଥ ଥେକେ ରଙ୍ଗା କର, ମାନୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତର ସାର ଇଞ୍ଜଳ ହବେ, ସାତେ ନିର୍ମମହାଦୟ, କଠୋରବ୍ରତାବ ଫେରେଶତାଗଣ ନିଯୋଜିତ ଆଛେ, ଆହ୍ଲାହ ତା'ଆଲା ତାଦେଇକେ ସା ଆଦେଶ କରେନ ତାରା ତା ଅମାନ୍ୟ କରେ ନା । ଆର ତାରା ସା କରତେ ଆଦିଷ୍ଟ ହୁଏ ତାଇ କରେ” (ସୂରା ୬୬:ତାହରୀମ ଆଯାତ:୬)

ସାଇଇୟିଦୁନା ଆନ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର ରା. ଥେକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାସଲୁଲ୍ଲାହ ସା. ବଲେହେନ:

“ସଖନ ତୋମାଦେଇ ସନ୍ତାନରା ସାତ ବଚରେ ଉପନୀତ ହବେ, ତଥନ ତାଦେଇକେ ନାମାୟ ପଡ଼ାର ନିର୍ଦେଶ ଦିବେ ଏବଂ ତାଦେଇ ବୟବସ ସଖନ ଦଶ ବଚର ହବେ ତଥନ (ନାମାୟ ନା ପଡ଼ିଲେ) ଏଜନ୍ୟ ତାଦେଇକେ ମାରାପିଟ କରବେ ଏବଂ ତାଦେଇ (ଛେଲେ-ମେଯେଦେଇ) ବିଛାନା ପୃଥକ କରେ ଦିବେ” (ଆବୁ ଦ୍ୱାରା:୪୯୫, ମୁସନାଦେ ଆହମାଦ:୨/୧୮୭)

ହୟରତ ମୁହାମ୍ମାଦ ସା. ବଲେନ:

“ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ତିନଙ୍ଗନ ମେଯେକେ ଲାଲନ-ପାଲନ କରବେ, ତାଦେଇକେ ଶିଷ୍ଟାଚାର ଶିକ୍ଷା ଦିବେ ଏବଂ ତାଦେଇ ବିବାହେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବେ, ଅତଃପର ତାଦେଇ ସାଥେ ଭାଲୋ ବ୍ୟବହାର ବଜାଯ ରାଖବେ, ତାର ଜନ୍ୟ ରଯେହେ ଜାଗନ୍ନାତ” । (ଆବୁ ଦ୍ୱାରା:୫୧୪୭ ସହୀହ)

ଉଦ୍‌ଘାତିତ କୁରାନେର ଆଯାତ ଓ ନବୀଜିର ସା. ହାଦୀସଗଲୋ ଏ ବିଷୟେ ସୁମ୍ପଟ ପ୍ରମାଣ ଯେ, ଜନ୍ୟର ପର ବାଚାର କାନେ ଆଯାନ ଦେଓଯା, ସଞ୍ଚମଦିନେ ଭାଲୋ ନାମ ରାଖା, ମାଥା ମୁଖନୋ, ଆକିକା କରା ଏବଂ ଛେଲେର ଖତନା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଜ କରା ସେମନ ସନ୍ତାନେର ପ୍ରତି ପିତା-ମାତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ତେମନି ପିତା-ମାତାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଲ, ସନ୍ତାନଦେଇକେ ଶିଷ୍ଟାଚାର ଓ ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷା ଦେଓଯା ।

ଶ୍ରୀ ଯତ୍ନାନ ପ୍ରାମାଣ ଧାର୍ତ୍ତ

ଆରୋ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଲିବାଲ୍ୟକାଳେଇ କୁରାନ ମାଜିଦ ଶିକ୍ଷା ଦେଓଯା, ଇସଲାମେର ମୌଲିକ ବିଷୟ, ବିଧି-ବିଧାନ ଓ ଆଦର-କାଯାଦା ଶିକ୍ଷା ଦିଯେ ଆମଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରାନୋ । ପାନାହାର, ସୁମାନୋ ଓ ଜାଗାତ ହେୟାର ସୁନ୍ନତ; ଉଠା-ବସା, ଚଳା-ଫେରା ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ ସାକ୍ଷାତ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତର ନିୟମ-ପଞ୍ଜତି ଶିକ୍ଷା ଦେଓଯା ।

ପିତା-ମାତା ଏ ବିଷୟଙ୍ଗଲୋର ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରବେନ, ଯେମନ ହୃଦାରତ ଜାବେର ରା, ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଯେଛିଲେନ । ତିନି ସନ୍ତାନଦେର ଶିକ୍ଷାଦିକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ପନ୍ନ ଏକଜନ ବିଧବା ନାରୀକେ ବିବାହ କରେଛିଲେନ ।

ହୃଦାରତ ଜାବେର ରା, ବଲେନ, ରାସ୍ତେ ଆକରାମ ସା, ଆମାକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରଲେନ,
“ବିଯେ କରେଛ? ବଦଳାମ ଜି-ହଁଁ । ତିନି ସା, ବଲେନ, କୁମାରୀ ନା ପୂର୍ବ-
ବିବାହିତା? ଆମି ବଦଳାମ ପୂର୍ବ-ବିବାହିତା । ତିନି ସା, ବଲେନ, କୁମାରୀ କରଲେ
ନା କେନ? ତୁମି ତାର ସାଥେ ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦ କରତେ ଆର ସେଓ ତୋମାର ସାଥେ
ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦ କରତ । ଆମି ବଦଳାମ , ହେ ଆଜ୍ଞାହର ରାସ୍ତା । ଆମାର ପିତା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଶହୀଦ ହନ ଏବଂ ଆମାର ନୟାଟି ବୋନ ରେଖେ ଯାନ । (ଏକ ରେଓୟାଯେତେ
ଛୟାଟି ବୋନେର ଉତ୍ତରେ ଆଛେ) । ତାଇ ଆମି ଅଭିଜ୍ଞ କୋନ ମହିଳାକେ ଘରେ
ଆନା ପଛଦ କରିନି ବରଂ ଏମନ ଅଭିଜ୍ଞ ମହିଳା ବିଯେ କରେଛି ଯେ ତାଦେରକେ
ଚିରୁଣି କରେ ଦିବେ, ତାଦେର ଦେଖାଶୋନା ଏବଂ ଲାଲନ-ପାଲନ କରବେ । ନବୀ କରୀମ
ସା, ବଲେନ, ତୁମି ଠିକ କାଜଇ କରେଛ । (ବୁଖାରୀ ଶରୀଫ: ୨୩୦୯)

ବାଚାଦେରକେ କୀଭାବେ କୀ ଶିକ୍ଷା ଦିତେ ହୟ ଏ ବ୍ୟାପାରେ ଖଲୀଫା ଆଦ୍ଦୁଲ ମାଲିକ
ବିନ ମାରଓୟାନ ତାର ଛେଲେର ଶିକ୍ଷକକୁ ବଲେଛିଲେନ, “ଆପଣି ବାଚାଦେର ଯେମନ
କୁରାନ ମାଜିଦ ଶିଖାନ ତେମନି ସତ୍ୟ ବଲାଓ ଶିଖାନ । ବାଚାଦେରକେ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକଦେର ସାଥେ ମିଶିତେ ଦିବେନ ନା କେନନା ତାରା ଅଭଦ୍ର ହୟେ ଥାକେ ଏବଂ
ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ତାକଓୟା ଥାକେ ନା ।

ବାଚାଦେରକେ ଚାକର-ବାକରଦେର ଥେକେଓ ଦୂରେ ରାଖିବେନ, ଏରାଓ ବାଚାଦେର ନଟେର
କାରଣ ହୟ । ବାଚାଦେରକେ ଗୋଶତ ଖାଓୟାନ ଯାତେ ତାରା ଶକ୍ତିଶାଲୀ ହୟ ।
ତାଦେରକେ କରିତା ପଡ଼ାନ ଯେନ ତାରା ଶାନ-ଶାନ୍ତିକତ ଓ ଉଚ୍ଚମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅର୍ଜନ କରେ ।
ତାଦେରକେ ମେସଓୟାକ କରତେ ବଲୁନ, ପାନି ଚକଟକ କରେ ପାନ ନା କରେ ଚୁଷେ ଚୁଷେ
ପାନ କରତେ ବଲୁନ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେନ୍‌ଟ୍ରାନ୍‌ଶ୍ରମାତ୍ମକ

କଥନୋ ଯଦି ତାଦେରକେ ଶାନ୍ତି ଦିତେ ହୁଏ ତାହଲେ ସେଟୋ ଓ ପର୍ଦାର ଆଡ଼ାଲେ ହତେ ହବେ । ଗୋପନ କଥା ଫାଁସକାରିର ସାମନେ ବାଚାକେ ଶାନ୍ତି ଦିବେନ ନା ଅନ୍ୟଥାଯୀ ଦେ ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ହୀନ ହେଁ ଯାବେ । (ଆତ ତାରବିଯ୍ୟାତୁଳ ଇସଲାମିଯାହ: ୧୩୦)

ଏହି ବିଶେଷ ଉପଦେଶେ ଖଲୀଫା ଆଦ୍ଦୁଲ ମାଲିକ ବିନ ମାରଓୟାନ ଶୁଦ୍ଧ ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରାଖେନ ନି ବରଂ ଶାରୀରିକ, ଚାରିତ୍ରିକ ବିଷୟ ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଆଚାର-ଆଚରଣେର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରେଖେଛେ ।

ହିଶାମ ବିନ ଆଦ୍ଦୁଲ ମାଲିକ ରହ, ତାର ପୁତ୍ରେର ଶିକ୍ଷକ “ସୁଲାଇମାନ କାଲବୀ”କେ ବଲେଛିଲେନ, ଆମାର ପୁତ୍ର ଆମାର ନୟନମନି, ତାର ଶିକ୍ଷା-ଦିକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ଆପନାକେ ନିର୍ବାଚନ କରେଛି ସୁତରାଂ ଆହ୍ଲାହର ଭୟ ନିଯେ ତାକେ ଶିକ୍ଷା ଦିନ । ଆମାନତେର ହକ ଆଦ୍ୟ କରନ୍ତି । ଆମି ଆପନାକେ ବିଶେଷଭାବେ ବଲତେ ଚାଇ ଯେ, ସର୍ବପ୍ରଥମ ତାକେ କୁରାନ ମାଜୀଦ ଶିକ୍ଷା ଦିବେନ ଏରପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିତାସମ୍ମାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଯେ ତୃପ୍ତ କରବେନ ତାରପର ତାକେ ଆରବଦେର ନିର୍ବାଚିତ କବିତାସମ୍ମାନ ଶିଖାବେନ । ହାଲାଲ-ହାରାମେର ସୁନ୍ଦର-ସୁନ୍ଦର ବାହାଇକୃତ ମାସଆଲା-ମାସାଯେଲ ଏବଂ ବକ୍ତୃତାମାଲା ଓ ଧର୍ମୟୁଦ୍ଧ ସମ୍ପାର୍କେ ଅବହିତ କରବେନ । (ଆତ ତାରବିଯ୍ୟାତୁଳ ଇସଲାମିଯାହ: ୧୪୨)

ବାଚାକେ ଉତ୍ସାଦେର ନିକଟ ସୋପର୍ଦ କରେ ଅନୁଗତ କରେ ଦେଓୟା ହୁଏ । କାଜେଇ ବାଚାକେ ଶୁଦ୍ଧ କୁରାନ ମାଜୀଦ ପଡ଼ା ଶିଖାନୋ, ସାହିତ୍ୟ ଓ କବିତା ଶିକ୍ଷା ଦେଓୟାଇ ଶିକ୍ଷକଙ୍କେର ସ୍ଥେଷ୍ଟ ନୟ । ବାଚା ସେନ ମୁଖ୍ୟାକୀ ଓ ପରାହୟଗାର, ସ୍ତର ଓ ସଦାଚାରୀ ହୁଏ ସେଦିକେ ଖେଯାଲ ରାଖିତେ ହବେ ।

ଲେନ-ଦେଲେର ପରିଚନ୍ନତା, ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଓ ଶିଷ୍ଟାଚାରିତା, ଇସଲାମୀ ବିଧି-ବିଧାନ ଓ ଆକିଦା ଏ ବିଷୟଙ୍କୁ ଯେମନ ତାକେ ଶିକ୍ଷା ଦିତେ ହବେ ତେମନି ଏସବ ମହି ଶୁନେ ଅବଶ୍ୟାଇ ତାକେ ଗୁଣାନ୍ଵିତ କରାତେ ହବେ ।

ଯଦି ଏ ସବଙ୍ଗେ ଶୁନେ ତାକେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମଣିତ କରା ସମ୍ଭବ ନା ହୁଏ ତାବେ କମପକ୍ଷେ ଇସଲାମୀ ବିଧି-ବିଧାନ ମାନ୍ୟତା ଓ ତାକୁଯାର ଚାଲ-ଚଲନେ ତାକେ ଆଲୋକିତ କରାତେ ହବେ । ନେକ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଥୁଁଜିତେ ଆମାଦେର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଦୂର-ଦୂରାନ୍ତେ ସଫର କରାତେ ଏବଂ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟାଯ କରାତେ ସଦା ପ୍ରତ୍ତିତ ଥାକାନେ ।

ଇବନେ ସୀନା ବଲେନ, ବାଚାର ଶିକ୍ଷକ ହବେନ ଜାନୀ, ଧାର୍ମିକ, ଚାରିତ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସମ୍ପର୍କେ ଅବଗତ । ଶିଶୁଦେରକେ ଯୋଗ୍ୟ କରେ ଗଡ଼େ ତୁଳତେ ଦକ୍ଷ । ତିନି ହବେନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵାନ, ସୁବିଚାରକ ଓ ନିର୍ମଳ ଚରିତ୍ରେର ଅଧିକାରୀ । ବାଚାଦେର ସାଥେ ଶିକ୍ଷକ କମ ହାସ୍ୟରସ କରବେନ । ତିନି ଗାନ୍ଧୀର୍ଥିନ ଚଟୁଲ ସ୍ଵଭାବେର ହବେନ ନା ଆବାର ଗୋମରାମୁଖୀଓ ହବେନ ନା ବରଂ ତିନି ହବେନ ସଦା ହାସ୍ୟୋଜଳ ଓ ପ୍ରାଣବସ୍ତ ।

ଉତ୍ତରାହ୍ ବିନ ଆବୁ ନୁଫିଡ଼ାନ ରହ, ତାର ସନ୍ତାନଦେର ଶିକ୍ଷକକେ ବଲେଛିଲେନ: ହେ ଆଦୁଲ ସାମାଦ! ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆପନାକେ ଆତ୍ମସଂଶୋଧନ କରତେ ହବେ କେନନା ଛେଲେଦେର ଦୃଷ୍ଟି ଆପନାର ପ୍ରତି ନିବନ୍ଧ ଥାକେ । ଯେଟାକେ ଆପନି ଭାଲୋ ମନେ କରେନ ତାରାଓ ସେଟାକେ ଭାଲୋ ମନେ କରେ ଅନୁରକ୍ଷପ ଆପନାର ନିକଟ ଯା ଖାରାପ ତାଦେର କାହେଓ ତା ଖାରାପ । ତାଦେରକେ କୁରାନ ମାଜୀଦ ଶିକ୍ଷା ଦିନ, ଚରିତ୍ରାଗଠନମୂଳକ କବିତା ଶିଖାନ । ତାଦେର ସାମନେ ମୌଳିକ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରବେନ ବେଶୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରବେନ ନା କେନନା ତା ବିଚକ୍ଷଣତା ଓ ଅନୁଧାବନ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସକର୍ଯ୍ୟତା କମିଯେ ଦେଯ ।

ତାଦେରକେ ଆମାର ଭୟ ଦେଖାବେନ, ଆମାର ଅନୁପହିତିତେ ତାଦେରକେ ଶାନ୍ତି ଦିବେନ । ଅଭିଭ୍ରତ ଭାଙ୍ଗାର ସେମନ ରୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନା କରେ ରୋଗୀକେ ଔଷଧ ଦେଯ ନା ଆପନାକେଓ ତେମନ ହତେ ହବେ । ଆମାର କୋନ ଓସରେର ପ୍ରତି ଭ୍ରକ୍ଷେପ କରବେନ ନା କେନନା ଆମି ଆପନାର ଦେଖଭାଲ ଓ ନଜରଦାରିର ଉପର ଆଷ୍ଟାଶୀଳ । ତାଦେର ଜଳ୍ୟ ସେମନ ପରିଶ୍ରମ କରବେନ ତେମନିଇ ବେତନ ଚାବେନ ଇନଶାଆହ୍ରାହ ଆପନାର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି କରତେ ଥାକବ । (ନୀହାତୁଲ ମୂଲ୍ୟ-୧୭୨)

ଆବୁ ଶାମାହ୍ ଶାଫେୟୀ ରହ, ଏକଜନ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ସାରମର୍ମ ଏଭାବେ ବର୍ଣନା କରେନଃ “ଏକଜନ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଲୋ, ପ୍ରଥମେ ନିଜେକେ ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତୋ କେନନା ବାଚାଦେର ଚୋଥ-କାନ ତାର ପ୍ରତି ନିବନ୍ଧ ଥାକେ । ଶିକ୍ଷକରେ ଦୃଷ୍ଟିତେ ଯା ଭାଲୋ, ତାଦେର କାହେଓ ତା ଭାଲୋ ଲାଗେ ଆର ତାର ନିକଟ ଯା ଖାରାପ ତାରାଓ ସେଟାକେ ଖାରାପ ମନେ କରେ ।

ଦରସ ଦିତେ ବସାର ସମୟ ଭାବଗାନ୍ଧୀର୍ ନିଯେ ବସବେ, ଭୟ ଦେଖିଯେ ଶିକ୍ଷା ଦିବେ, ବେଶ ମାରଧର କରବେ ନା । ତାଦେର ସାମନେ କାରୋ ସାଥେ ହାସ୍ୟରସ କରବେ ନା । ମିଥ୍ୟା, ଗୀବତ ଚୋଗଲଖୁରିର ଘୃଣ୍ୟତା ବର୍ଣନା କରବେ । ଅଭିଭାବକଦେର କାହେ ବେଶ ବେତନ ଚାବେ ନା” ।

ହ୍ୟରତ ଆଦମ ଆ.-ଏର ନିଜେର ପୁତ୍ରକେ ଉପଦେଶ

ସାଇଯିଦୁନା ଆଦମ ଆ.-ଏର ଏକ ପୁତ୍ରର ନାମ ଛିଲ ଶୀଘ ଆ। ହାବିଲ ନିହତ ହେଉଥାର ପର ଉତ୍ତମ ବଦଳା ହିସେବେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଆଲା ତାକେ ଏ ସୁପୁତ୍ର ଦାନ କରେଛିଲେନ-ଏଜନ୍ୟ ତିନି ପୁତ୍ରର ନାମ ରେଖେଛିଲେନ ଶୀଘ । “ଶୀଘ” ଅର୍ଥ ଆଲ୍ଲାହର ଦାନ ।

ମୁହାମ୍ମାଦ ବିଲ ଇନହାକ ରହ, ବର୍ଣନା କରେନ, ଯଥନ ସାଇଯିଦୁନା ଆଦମ ଆ.-ଏର ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣ ଘନିଯେ ଆସଲ । ତିନି ଶ୍ଵୀଯ ପୁତ୍ରକେ ଓସୀୟତ କରାଲେନ, ରାତେ ଓ ଦିନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଆଲାର ଇବାଦତ କର । ତିନି ଏକ ମହାପ୍ଲାବନେର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଓ କରାଲେନ । ଅର୍ଥାତ୍ ନୁହ ଆ, ଏର ତୁଫାନେର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରାଲେନ ।

ବଲା ହ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନବ ଜାତି ସକଳେର ବଂଶଧାରା ହ୍ୟରତ ଶୀଘ ଆ.-ଏର ସାଥେ ଯୁକ୍ତ । ହ୍ୟରତ ଆଦମ ଆ.-ଏର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସନ୍ତାନଦେର ବଂଶଧାରା ଅବଶିଷ୍ଟ ନେଇ । ହ୍ୟରତ ଆଦମ ଆ, ଶ୍ଵୀଯ ପୁତ୍ର ଶୀଘ ଆ.-କେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଆଲାର ଇବାଦତ କରାର ଉପଦେଶ ଦିଯେଛିଲେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀର ଦାୟୋତ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏଟାଇ ଛିଲ ।

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଆଲା ବଲେନ,

“

ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ସତେର ମଧ୍ୟେ ରାମୁଲ ପ୍ରେରଣ କରେଛି ଏଇ ମର୍ମେ ଯେ, ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହର ଇବାଦତ କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଥେବେ ନିରାପଦ ଥାକ ।¹

¹ ଶ୍ରୀ ଶାହଳ: ୩୬

ମାର୍ତ୍ତିଯିଦୁନା ନୂହ ଆ.-ଏର ଶୀଘ୍ର ପୁତ୍ରେର ପ୍ରତି ଉପଦେଶ

ସାଇଯିଦୁନା ଆନ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର ରା. ବର୍ଣନା କରେନ, ଆମରା ରାସୁଲୁଲ୍ଲାହ ସା. ଏର ନିକଟ ବସେ ଛିଲାମ, ଏକ ଗ୍ରାମ୍ ଲୋକ ଆସଲ । ଲୋକଟି ରେଶମୀ ଜୁବା ପରିହିତ ଛିଲ, ଜୁବାର କିନାରାଯ ରେଶମେର କାର୍କକାର୍ଯ୍ୟ କରା ଛିଲ ।

(ସାହବୀଦେର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ) ଦେ ବଲତେ ଲାଗଲେନ, ତୋମାଦେର ସାଥୀ (ମୁହାମ୍ମଦ ସା.) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବକରୀର ରାଖାଲ ଓ ତାଦେର ସନ୍ତାନଦେରକେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚାରୋହୀ ଓ ତାଦେର ସନ୍ତାନଦେରକେ ଅବନନ୍ତ କରାତେ ଚାଚେନ ।

ହୁଁ ତାର ବୁକେର କାପଡ଼େର ଅଂଶ ଟେନେ ବଲଲେନ, (ତୁମିଇ ବଳ) ତୁମି କି ବେକୁବଦେର ମତ କାପଡ଼ ପରାନି?

ଅତଃପର ତିନି ବଲଲେନ, “ଆଜ୍ଞାହର ନବୀ ନୂହ ଆ. ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ତାଁର ଛେଲେକେ ବଲେଛିଲେନ, ଆମି ତୋମାକେ ଦୁଟି ଜିନିସ ପାଲନ କରାର ଅସିଯାତ କରାଛି ଏବଂ ଦୁଟି ଜିନିସ ଥେକେ ନିଷେଧ କରାଛି । ଆଦେଶ କରାଛି-ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହର (ଯିକିରେର) ।

ଯଦି ସାତ ଆସମାନ ଓ ସାତ ଜମିନକେ ଏକ ପାଲ୍ଲାୟ ରାଖା ହୟ ଆର ଅପର ପାଲ୍ଲାୟ ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହ ରାଖା ହୟ ତବେ ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହ ଏର ପାଲ୍ଲା (ଓଜନେ) ଭାରି ହବେ ।

ଯଦି ସାତ ଆସମାନ ଓ ସାତ ଜମିନ ଏକଟି ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଗୋଲାକାର ବୃତ୍ତ ହତ ତବେ “ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାହ” ଉଭୟଟିକେ ଚର୍ଣ୍ଣ ବିଚର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦିତୋ ।

ଆଦେଶ କରାଛି- “ସୁବହାନାଲ୍ଲାହି ଓୟା ବିହାମଦିହି” ଯିକିର କରାତେ । କେନନା ଏଟି ପ୍ରତିଟି ସୃଷ୍ଟିର ତାସବୀହ, ଏର ବରକତେଇ ସମର୍ପା ସୃଷ୍ଟିରାଜି ରଙ୍ଜି ତଥା ଜୀବିକା ପୋଯେ ଥାକେ ।

ନିଷେଧ କରଛି- ଶିରକ ଏବଂ ଅହଂକାର କରା ଥିଲେ । ଇବାନେ ଉମର ରା. ବଲେନ,

ହେ ଆହ୍ଲାହର ରାସୂଲ! ଶିରକ ସମ୍ପର୍କେ ତୋ ଆମରା ଅବଗତ କିମ୍ବା ଅହଂକାର ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ଅହଂକାର କାରୋ ଜୁତା ସୁନ୍ଦର ହେଉଥା, ଜୁତାର ଫିତା ସୁନ୍ଦର ହେଉଥା? ତିନି ସା. ବଲେନ, ନା । ଆମି ବଲଲାମ, କାରୋ କାହେ ଯଦି ଜୋଡ଼ା ପୋଶାକ ଥାକେ ଆର ମେ ପରିଧାନ କରେ; ଏଟା କି ଅହଂକାର? ତିନି ସା. ବଲେନ, ନା । ଆମି ବଲଲାମ: କାରୋ କାହେ ଆରୋହନେର ପ୍ରାଣୀ ଥାକା (ଅହଂକାର)? ତିନି (ସା.) ବଲେନ, “ନା” । ଆମି ବଲଲାମ: କାରୋ ବନ୍ଧୁ ଥାକା, ଯେ ବନ୍ଧୁ ତାର ନିକଟେ ଏମେ ବଦେ (ଏଟା କି ଅହଂକାର)? ତିନି ସା. ବଲେନ: “ନା” । ଆମି ଅନୁରୋଧ କରେ ଜାନତେ ଚାଇଲାମ: ହେ ଆହ୍ଲାହର ରାସୂଲ! ତାହାରେ ଅହଂକାର କିମ୍ବା? ତିନି ସା. ବଲେନ: ଅହଂକାର ହଳ, ସତ୍ୟକେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ଏବଂ ମାନ୍ୟକେ ତୁଳିଛ ଜ୍ଞାନ କରା ।²

ହ୍ୟରତ ଈବରାହିମ ଆଲାଟତ୍ତିମ ମାଲାଆର ସନ୍ତାନଦେର ଧ୍ରୁତି ଉପଦେଶ

ଆହ୍ଲାହ ତା'ଆଲାର ବାଣୀ:

“

ଏବଂ ଈବରାହିମ ଓ ଇୟାକୁବ ଏ ସବକେ ତାଦେର ପୁରୁଗଣକେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେ ବଲେହିଲେନ, ହେ ପୁରୁଗଣ! ଆହ୍ଲାହଇ ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ଏ ଦୀନକେ ମନୋନୀତ କରେଛେନ । ସୁତରାଂ ମୁସଲମାନ ନା ହାରେ କଥନ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୋ ନା ।³

ହ୍ୟରତ ଈବରାହିମ ଆ. ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଈୟାକୁବ ଆ. ନିଜେଦେର ସନ୍ତାନଦେରକେ ଦୀନ-ଇସଲାମେର ଅନୁସରଣ ଓ ଇସଲାମେର ବିଧି-ବିଧାନଶୂନ୍ୟାୟୀ ଜୀବନ-ସାଧନ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦିଯେଛେନ ।

ତାରା ଏ କଥାଓ ବଲେ ଦିଯେଛେନ, ଈମାନୀ ହାଲତେ ସେଇ ତୋମରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କର, ସେଭାବେ ଚଲବେ । କେନନା ଈମାନେର ସାଥେ ମୃତ୍ୟୁ ନା ହଲେ ସେ ଚରମ ବ୍ୟର୍ଥ, ତାର ସଫଲତା ସମ୍ଭବ ନଥ୍ୟ ।

² ମୁସଲମାଦ ଆହମାଦ : ୨/୧୭୦

³ ଶ୍ରୀ ବାକାରା : ୧୦୨